

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-88-29>

УДК 338.48:640.4:502.131.1

БЕЗБАР'ЄРНІСТЬ У ТУРИЗМІ ТА ГОСТИННОСТІ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ

BARRIERABILITY IN TOURISM AND HOSPITALITY AS A COMPONENT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF TOURIST DESTINATIONS

Багрій Мар'яна Василівна

кандидат економічних наук,
доцент кафедри туристичного бізнесу та гостинності,
Львівський національний університет ветеринарної медицини
та біотехнологій імені С. З. Гжицького
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7357-9418>

Bahriy Mariana

Stepan Gzhytskyi National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies

В статті розкрито теоретико-прикладні засади безбар'єрності у туризмі та гостинності як важливої складової сталого розвитку туристичних дестинацій. Обґрунтовано, що безбар'єрність не повинна розглядатися лише як технічне пристосування окремих об'єктів для осіб з інвалідністю, оскільки вона являється значно ширшим підходом до формування доступного, безпечного, комфортного та гідного туристичного простору для всіх категорій відвідувачів. Безбар'єрність у туризмі та гостинності слід розглядати як комплексну характеристику туристичної дестинації, що відображає її здатність забезпечувати рівний, зручний, безпечний і гідний доступ до туристичних послуг для різних груп населення. Увагу зосереджено на тому, що сучасна туристична дестинація має забезпечувати рівні можливості для людей з різними фізичними, сенсорними, віковими, комунікаційними та інформаційними потребами. Розкрито сутність фізичної, інформаційної, сервісної та соціальної доступності, які разом формують підґрунтя якісного туристичного досвіду.

Ключові слова: безбар'єрність, туризм, гостинність, туристична дестинація, сталий розвиток, доступність, інклюзивний туризм, туристична інфраструктура, якість сервісу, соціальна відповідальність.

The aim of the study is to theoretically substantiate barrier-free tourism and hospitality as a component of sustainable development of tourist destinations, which ensures equal access to tourist services, improves the quality of the tourist experience and strengthens the competitiveness of territories. The object of the study is the process of forming a barrier-free tourist space within tourist destinations, which covers the infrastructure, service, information, management and social aspects of tourism and hospitality development. The article reveals the theoretical and applied principles of barrier-free tourism and hospitality as an important component of sustainable development of tourist destinations. It is substantiated that accessibility should not be considered only as a technical adaptation of individual facilities for people with disabilities, since it is a much broader approach to the formation of an accessible, safe, comfortable and decent tourist space for all categories of visitors. Attention is focused on the fact that a modern tourist destination should provide equal opportunities for people with different physical, sensory, age, communication and information needs. The essence of physical, information, service and social accessibility is revealed, which together form the basis of a quality tourist experience. It is proven that accessibility is closely related to sustainable development, because an accessible destination combines economic efficiency, social inclusion, responsible space management and improving the quality of life of the local community. Considerable attention is paid to the role of tourism and hospitality enterprises, in particular hotels, restaurants, tour operators, tour operators, tour agencies, transport companies, museums and cultural and leisure facilities in the practical provision of accessibility. It is argued that accessibility of services should include not only architectural solutions, but also staff training, ethical communication, adapted information, understandable routes, accessible booking and proper support of tourists at all stages of the journey.

Keywords: accessibility, tourism, hospitality, tourist destination, sustainable development, accessibility, inclusive tourism, tourist infrastructure, quality of service, social responsibility.

Постановка проблеми. Безбар'єрність у цьому напрямі являється не вузьким питанням облаштування пандусів чи спеціальних номерів у готелях, а комплексним підходом до формування доступного туристичного простору для всіх категорій населення, зокрема осіб з інвалідністю, людей старшого віку, батьків із малими дітьми, осіб із тимчасовими травмами, туристів із сенсорними, когнітивними або комунікаційними потребами. При такого роду умовах туризм перестає бути привілеєм лише фізично мобільних і соціально захищених груп, а постає як сфера, що надає можливість рівноправної участі в культурному, рекреаційному та економічному житті. Водночас безбар'єрність прямо пов'язана зі сталим розвитком, адже дестинація не може вважатися сталою, якщо значна частина потенційних відвідувачів фактично виключена з туристичного досвіду через архітектурні, транспортні, інформаційні, сервісні або психологічні бар'єри. Саме тому питання доступності туристичних маршрутів, готельної інфраструктури, закладів харчування, музеїв, природних об'єктів, транспортних вузлів, вебсайтів, мобільних сервісів і комунікації персоналу набуває особливої ваги. Разом із цим безбар'єрність формує нову якість конкурентоспроможності туристичних дестинацій, оскільки сучасний турист дедалі частіше оцінює місце відпочинку не лише за ціною чи набором послуг, а й за рівнем комфорту, безпеки, доступності, поваги до людської гідності та здатності приймати різні групи відвідувачів без дискримінації. У такому розумінні тема є важливою для наукового аналізу, оскільки вона поєднує економічний, соціальний, управлінський, просторовий та етичний аспекти розвитку туризму.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика безбар'єрності у туризмі та гостинності поступово набуває особливого значення у наукових дослідженнях, оскільки вона поєднує питання доступності туристичної інфраструктури, якості сервісу, соціальної інклюзії, конкурентоспроможності дестинацій та сталого розвитку територій [1-11]. До прикладу, Т.В. Марусей [1] зазначає, що безбар'єрність у туризмі та гостинності в сучасних умовах повинна розглядатися не лише як вимога до окремих об'єктів інфраструктури, а як комплексний напрям розвитку регіонального туристичного простору. В.О. Дуга [2] розкриває безбар'єрність в індустрії гостинності через базові підходи та нові виклики, що виникають перед підприємствами

туристичного і готельно-ресторанного сектору. Вагомий внесок у розкриття інфраструктурного напрямку досліджуваної проблеми зроблено у працях Г.В. Омельчак. Г.В. Омельчак [3] аналізує туристичну безбар'єрну інфраструктуру нашої країни, визначаючи її стан, основні проблеми та перспективи розвитку. У центрі уваги авторки перебуває саме інфраструктурне забезпечення доступності, що охоплює транспортну сполученість, облаштування туристичних об'єктів, доступність громадських просторів, зручність маршрутів, наявність адаптованої інформації та можливість безперешкодного користування послугами. М.А. Журило, С.В. Антонов та В.В. Ткачак [5] обґрунтовують важливість формування інклюзивного туристичного середовища, підкреслюючи, що розвиток туризму має враховувати потреби різних категорій населення та забезпечувати умови для їхньої повноцінної участі у туристичній діяльності.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри зростання уваги до питань інклюзивності та сталого розвитку туризму, недостатньо розкритими залишаються підходи до системного поєднання безбар'єрності з управлінням туристичними дестинаціями. Не рідко безбар'єрність розглядається фрагментарно, переважно через архітектурну доступність окремих об'єктів, тоді як поза увагою залишаються сервісна культура, доступність інформації, підготовка персоналу, цифровий супровід подорожі, участь місцевої громади та взаємодія між суб'єктами туристичної сфери. Разом із цим недостатньо опрацьованим є питання оцінювання впливу безбар'єрності на довгострокову конкурентоспроможність дестинацій, їхню соціальну привабливість, репутацію та здатність адаптуватися до демографічних змін.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні безбар'єрності у туризмі та гостинності як складової сталого розвитку туристичних дестинацій, що забезпечує рівний доступ до туристичних послуг, підвищує якість туристичного досвіду та посилює конкурентоспроможність територій. Об'єктом дослідження є процес формування безбар'єрного туристичного простору в межах туристичних дестинацій, що охоплює інфраструктурні, сервісні, інформаційні, управлінські та соціальні аспекти розвитку туризму й гостинності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Безбар'єрність у туризмі та гос-

тинності слід розглядати як комплексну характеристику туристичної дестинації, що відображає її здатність забезпечувати рівний, зручний, безпечний і гідний доступ до туристичних послуг для різних груп населення. Йдеться не лише про людей з інвалідністю, а й про осіб старшого віку, батьків із дітьми, туристів із тимчасовими порушеннями мобільності, людей із порушеннями зору, слуху, мовлення, когнітивними особливостями, а також іноземних відвідувачів, які можуть стикатися з мовними або інформаційними труднощами. У сфері туризму безбар'єрність охоплює транспортну доступність, архітектурну зручність, якість навігації, адаптованість готельних і ресторанних послуг, зрозумілість інформації, підготовленість персоналу та готовність туристичної інфраструктури працювати з різними потребами споживачів. Водночас вона не повинна сприйматися як додаткова опція, що створюється лише для окремої категорії туристів [4-6]. На нашу точку зору, безбар'єрність являється базовою умовою якісного туристичного продукту, оскільки будь-який бар'єр знижує рівень задоволеності, обмежує свободу пересування, ускладнює споживання послуг і формує нерівність у доступі до відпочинку, культури та пізнання (табл. 1).

Сталий розвиток туристичних дестинацій передбачає таку організацію туристичної

діяльності, за якої економічні вигоди не суперечать соціальній відповідальності, екологічній обережності та довгостроковим інтересам місцевої громади. У цьому напрямі безбар'єрність є не допоміжним елементом, а однією з головних умов справедливого й відповідального розвитку туристичного простору. Дестинація не може вважатися сталою, якщо її інфраструктура, послуги або інформаційні канали залишають частину людей поза можливістю повноцінної участі в туристичному житті. Наявність архітектурних перешкод, складної навігації, непідготовленого персоналу, недостатнього транспорту або відсутності інформації про умови відвідування створює нерівність і зменшує соціальну цінність туризму. Водночас безбар'єрність сприяє більш раціональному використанню ресурсів дестинації, оскільки універсально спроектована інфраструктура служить ширшому колу користувачів і не потребує постійного створення тимчасових або окремих пристосувань. Разом із цим доступність туристичних об'єктів підвищує якість життя місцевих мешканців, адже зручні тротуари, транспорт, громадські простори, інформаційні системи та сервісна культура потрібні не лише туристам, а й громаді (табл. 2).

Підприємства туризму та гостинності відіграють ключову роль у практичному втіленні безбар'єрності, оскільки саме через їхні

Таблиця 1

Зміст безбар'єрності у туризмі та гостинності

Складова	Характеристика
Фізична доступність туристичного простору	Передбачає можливість безпечного та зручного пересування туристів територією дестинації, доступ до готелів, закладів харчування, музеїв, пляжів, парків, вокзалів, зупинок громадського транспорту та інших об'єктів. Важливими є зручні входи, ліфти, понижені бордюри, доступні санітарні приміщення, місця для відпочинку, адаптовані номери в готелях і продумані маршрути пересування
Інформаційна доступність	Охоплює зрозумілу, повну та своєчасну інформацію про туристичні послуги, ціни, маршрути, умови проживання, транспорт, рівень доступності об'єктів і можливі обмеження. Така інформація має бути подана простою мовою, у зручному форматі, на сайтах, у мобільних застосунках, на інформаційних табло та в друкованих матеріалах
Сервісна доступність	Пов'язана з готовністю персоналу підприємств туристичної сфери надавати послуги без дискримінації, приниження або формального ставлення. Працівники готелів, ресторанів, туристичних центрів і транспортних компаній мають розуміти потреби різних відвідувачів, уміти коректно комунікувати та швидко допомагати у разі виникнення труднощів
Соціальна інклюзивність	Відображає сприйняття туриста як рівноправного учасника туристичного процесу незалежно від його фізичних, вікових, мовних, сенсорних чи інших особливостей. Безбар'єрність у цьому значенні сприяє зменшенню соціальної ізоляції, розширює можливості для подорожей і формує культуру прийняття різноманітності

Джерело: сформовано автором

Таблиця 2

Зв'язок безбар'єрності зі сталим розвитком туристичних дестинацій

Напрямок сталого розвитку	Значення
Соціальний напрям	Безбар'єрність забезпечує рівні можливості для участі в туризмі різних груп населення. Вона зменшує дискримінацію, підтримує соціальну інтеграцію, сприяє повазі до людської гідності та формує туристичний простір, у якому кожен відвідувач може почуватися безпечно й комфортно
Економічний напрям	Доступна дестинація приваблює ширше коло туристів, зокрема людей старшого віку, родини з дітьми та осіб із різними потребами. Це розширює ринок туристичних послуг, збільшує потенціал завантаження готелів, ресторанів, екскурсійних програм і транспортних сервісів, а також посилює конкурентні позиції дестинації
Просторово-інфраструктурний напрям	Реалізація принципів безбар'єрності покращує якість міського або природного туристичного простору. Зручні маршрути, доступний транспорт, зрозуміла навігація, адаптовані громадські зони та безпечні об'єкти створюють комфорт не лише для туристів, а й для місцевих жителів
Управлінський напрям	Безбар'єрність потребує системної координації між органами влади, туристичним бізнесом, громадськими організаціями та місцевою громадою. Саме така взаємодія дозволяє не обмежуватися окремими заходами, а формувати довгострокову політику доступності туристичної дестинації

Джерело: сформовано автором

послуги турист безпосередньо взаємодіє з дестинацією. Готелі, ресторани, туристичні оператори, екскурсійні бюро, транспортні компанії, санаторно-курортні заклади, музеї та розважальні об'єкти формують якість туристичного досвіду, тому рівень їхньої готовності до обслуговування різних категорій відвідувачів визначає реальну, а не декларативну доступність дестинації. Безбар'єрність на підприємствах повинна охоплювати не лише матеріальну інфраструктуру, а й організацію сервісу, комунікацію, навчання персоналу, стандарти реагування на запити туристів, доступність бронювання, зрозумілість правил проживання або відвідування, а також можливість отримати допомогу без зайвого очікування чи психологічного дискомфорту. Водночас важливо, щоб підприємства не сприймали доступність як витрату, яка не має прямої віддачі. На нашу точку зору, безбар'єрність є інвестицією в якість сервісу, репутацію, лояльність клієнтів і довгострокову стабільність бізнесу. Турист, який отримує комфортний і гідний досвід, з більшою ймовірністю повертається, рекомендує дестинацію іншим і формує позитивний імідж місця. Разом із цим безбар'єрність стимулює підприємства до модернізації, підвищення професійності персоналу та впровадження

більш гнучких моделей обслуговування. Вона також сприяє розвитку партнерства між бізнесом і місцевою владою, адже окреме підприємство не може самостійно забезпечити повну доступність дестинації, якщо зовнішнє середовище навколо нього залишається незручним, небезпечним або інформаційно закритим (табл. 3).

Населення багатьох країн старіє, потреби туристів стають більш різноманітними, а очікування щодо якості сервісу зростають, тому дестинації, які не враховують принципи інклюзивності, поступово втрачають частину ринку, інвестиційну привабливість і довіру відвідувачів. На нашу точку зору, безбар'єрність слід розглядати як стратегічну складову управління туристичною дестинацією, оскільки вона не лише розширює коло споживачів туристичних послуг, а й сприяє підвищенню загальної якості туристичної інфраструктури для всіх користувачів. Зручні входи, зрозуміла навігація, доступний громадський транспорт, адаптовані санітарні зони, інклюзивне навчання персоналу, доступна інформація на сайтах і в мобільних застосунках, можливість отримати послугу без приниження або додаткових труднощів, усе це підвищує рівень комфорту не лише для людей з особливими потребами, а й для кожного туриста.

Таблиця 3

Участь підприємств туризму та гостинності у забезпеченні безбар'єрності

Тип підприємства	Роль
Готельні підприємства	Готелі мають забезпечувати доступні входи, зручні маршрути всередині будівлі, адаптовані номери, зрозумілу систему бронювання, інформацію про рівень доступності та підготовлений персонал. Важливо, щоб турист ще до прибуття розумів, які саме умови доступності йому можуть бути надані, а які обмеження існують
Заклади ресторанного господарства	Ресторани, кафе та інші заклади харчування повинні мати зручний доступ до приміщення, достатній простір для пересування, зрозуміле меню, можливість комунікації з персоналом щодо особливих потреб, алергенів, дієтичних обмежень або способу подання страв. Безбар'єрність у цьому разі напряму впливає на відчуття безпеки та поваги до гостя
Туристичні оператори та екскурсійні бюро	Такі підприємства мають розробляти маршрути з урахуванням різних рівнів мобільності, доступності транспорту, тривалості переходів, наявності місць відпочинку, доступних санітарних зон та інформаційного супроводу. Особливе значення має чесне інформування туристів про складність маршруту й можливі обмеження
Об'єкти культури та дозвілля	Музеї, театри, виставкові простори, парки та розважальні об'єкти повинні адаптувати свої послуги до потреб різних відвідувачів. Йдеться про доступні входи, навігацію, аудіосупровід, візуальну інформацію, зручні зони перебування, навчений персонал і можливість повноцінної участі в культурному досвіді

Джерело: сформовано автором

Висновки. Отже, безбар'єрність у туризмі та гостинності являється важливою передумовою сталого розвитку туристичних дестинацій, оскільки забезпечує рівноправний доступ до туристичних послуг, підвищує якість сервісу, сприяє соціальній інклюзії та посилює економічну привабливість територій. Доступна дестинація створює комфортні умови не лише для осіб з інвалідністю, а й для широкого кола туристів, зокрема людей старшого віку, родин із дітьми, осіб із тимчасовими порушеннями мобільності та відвідувачів з різними інформаційними чи комуні-

каційними потребами. На нашу точку зору, розвиток безбар'єрності повинен розглядатися як стратегічний напрям модернізації туристичної сфери, що охоплює інфраструктуру, транспорт, готельні й ресторанні послуги, туристичні маршрути, інформаційні канали, рішення на базі застосованих цифрових технологій і професійну підготовку персоналу. Таким чином, безбар'єрність постає не окремою соціальною вимогою, а важливим чинником формування сучасної, відповідальної, конкурентоспроможної та сталої туристичної дестинації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Марусей Т. В. Безбар'єрність в туризмі та гостинності в умовах сьогодення: регіональний аспект. № 8, 2025. *Агросвіт*. С. 147–153.
2. Дуга В. О. Безбар'єрність в індустрії гостинності: базові підходи та нові виклики. № 24, 2025. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*. С. 299–311.
3. Омельчак Г. В. Туристична безбар'єрна інфраструктура України: стан, проблеми та перспективи розвитку. № 3(13), 2024. *Innovations and Technologies in the Service Sphere and Food Industry*. С. 69–75.
4. Омельчак Г. В. Аналіз сучасного стану безбар'єрного туристичного середовища України. № 11(27), 2024. *Review of transport economics and management*. С. 50–57.
5. Журило М. А., Антонов С. В., Ткачак В. В. Формування інклюзивного туристичного середовища в Україні. Том 9, № 4, 2024. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. С. 288–291.
6. Барна М. Ю., Тучковська І. І. Безбар'єрне середовище для осіб з інвалідністю в туризмі. № 61, 2020. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки*. С. 5–11.

7. Тучковська І. І. Особливості створення туристично-екскурсійного маршруту для осіб з інвалідністю. Вип. 62, 2021. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки*. С. 115–120.
8. Влащенко Н. М. Проблеми та перспективи розвитку інфраструктури для потреб інклюзивного туризму. № 9, 2018. *Бізнес Інформ*. С. 122–126.
9. Тищенко С. В., Чернишова Т. М., Осіпчук А. С. Туризм як засіб психологічної та соціальної підтримки груп ризику та людей з особливими потребами. № 51, 2021. *Інфраструктура ринку*. С. 72–81.
10. Штангрет А., Силкін О., Шляхетко В. Трудова міграція як зовнішня загроза для кадрової безпеки підприємства. № 10(38), 2024. *Наукові інновації та передові технології*. С. 190–201. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-10\(38\)-190-201](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-10(38)-190-201) (дата звернення: 05/05/2026)
11. Штангрет А., Силкін О. Безпекові аспекти управління персоналом в умовах гіпердинамічного зовнішнього середовища. № 9(37), 2024. *Наукові інновації та передові технології*. С. 227–237. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-9\(37\)-227-237](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-9(37)-227-237) (дата звернення: 05/05/2026)

REFERENCES:

1. Marusei, T. V. (2025). Bezbariarnist v turyzmi ta hostynnosti v umovakh sohodennia: rehionalnyi aspekt [Barrier-free accessibility in tourism and hospitality in current conditions: regional aspect]. *Ahrosvit*, 8, 147–153 [in Ukrainian].
2. Duga, V. O. (2025). Bezbariarnist v industrii hostynnosti: bazovi pidkhody ta novi vyklyky [Barrier-free accessibility in the hospitality industry: basic approaches and new challenges]. *Tavriiskyi naukovyi visnyk. Serii: Ekonomika*, 24, 299–311 [in Ukrainian].
3. Omelchak, H. V. (2024). Turystychna bezbariarna infrastruktura Ukrainy: stan, problemy ta perspektyvy rozvytku [Barrier-free tourist infrastructure of Ukraine: current state, problems and development prospects]. *Innovations and Technologies in the Service Sphere and Food Industry*, 3(13), 69–75 [in Ukrainian].
4. Omelchak, H. V. (2024). Analiz suchasnoho stanu bezbariarnoho turystychnoho seredovyscha Ukrainy [Analysis of the current state of the barrier-free tourist environment of Ukraine]. *Review of Transport Economics and Management*, 11(27), 50–57 [in Ukrainian].
5. Zhurylo, M. A., Antonov, S. V., & Tkachek, V. V. (2024). Formuvannia inkluzyvnoho turystychnoho seredovyscha v Ukraini [Formation of an inclusive tourist environment in Ukraine]. *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky*, 9(4), 288–291 [in Ukrainian].
6. Barna, M. Yu., & Tuchkovska, I. I. (2020). Bezbarierne seredovyshe dla osib z invalidnistiu v turyzmi [Barrier-free environment for persons with disabilities in tourism]. *Visnyk Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu. Ekonomichni nauky*, 61, 5–11 [in Ukrainian].
7. Tuchkovska, I. I. (2021). Osoblyvosti stvorennia turystychno-ekskursiinoho marshrutu dla osib z invalidnistiu [Features of creating a tourist and excursion route for persons with disabilities]. *Visnyk Lvivskoho torhovelno-ekonomichnoho universytetu. Ekonomichni nauky*, 62, 115–120 [in Ukrainian].
8. Vlashchenko, N. M. (2018). Problemy ta perspektyvy rozvytku infrastruktury dla potreb inkluzyvnoho turyzmu [Problems and prospects for the development of infrastructure for the needs of inclusive tourism]. *Biznes Inform*, 9, 122–126 [in Ukrainian].
9. Tyshchenko, S. V., Chernyshova, T. M., & Osipchuk, A. S. (2021). Turyzm yak zasib psykholohichnoi ta sotsialnoi pidtrymky hrup ryzyku ta liudei z osoblyvymy potrebamy [Tourism as a means of psychological and social support for risk groups and people with special needs]. *Infrastruktura rynku*, 51, 72–81 [in Ukrainian].
10. Shtangret, A., Silkin, O., & Shliakhetko, V. (2024). Trudova mihratsiia yak zovnishnia zahroza dla kadrovoi bezpeky pidpriemstva [Labor migration as an external threat to the personnel security of an enterprise]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii*, 10(38), 190–201. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-10\(38\)-190-201](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-10(38)-190-201) [in Ukrainian].
11. Shtangret, A., & Silkin, O. (2024). Bezpekovi aspekty upravlinnia personalom v umovakh hiperdynamichnoho zovnishnoho seredovyscha [Security aspects of personnel management in a hyperdynamic external environment]. *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii*, 9(37), 227–237. [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-9\(37\)-227-237](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-9(37)-227-237) [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 28.06.2026

Дата прийняття статті до публікації: 04.08.2026

Дата публікації статті: 18.08.2026